

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Ps 986016 23 Pž
Sarajevo,10.09.2025. godine

Kantonalni sud u Sarajevu u vijeću sastavljenom od predsjednika vijeća, sudije Amele Selimović- Fazlagić te sudija Jasmine Muratović i Elme Zorabdić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja "TEHNOPETROL" d.o.o. T., ul. Đ. M. br., T., Lider Konzorcija "Tehnopetrol" d.o.o. T. & TEMM TUZLA" d.o.o. Ž., kojeg zastupa punomoćnik Enver Arnautović advokat iz Tuzle, protiv tuženog JAVNO PREDUZEĆE ELEKTROPRIVREDA BOSNE I HERCEGOVINE d.d. S., ul. V. Š. br., kojeg zastupa generalni direktor Admir Anđelića, radi naknade štete, vsp. 449.947,38 KM, rješavajući po žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Sarajevu broj 65 0 Ps 986016 22 Ps od 15.09.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 10.09.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova povodom odgovora na žalbu, odbija se kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, naloženo je tuženom Javno preduzeće Elektroprivreda Bosne i Hercegovine d.d. S., da tužitelju "TEHNOPETROL" d.o.o. T. po osnovu naknade štete isplati iznos od 449.947,38 KM sa zakonskom zateznom kamatom na isti iznos počev od 19.08.2022. godine pa do konačne isplate te da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 24.264,65 KM, a sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude, tuženi je blagovremeno izjavio žalbu, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, povrede odredaba parničnog postupka.

U žalbi se navodi, da su po Okvirnom Sporazumu, parnične stranke zaključile ukupno 22. ugovora, koji su djelimično izvršeni a tužena je dana 15.06.2022, godine, uputila dopis tužitelju kojim je dostavljeno šest primjeraka ugovora broj: 78-.... koji se odnosi na održavanje postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja na blokovima 3. ,4., 5. i 6. Termoelektrane „T.“, T. radi potpisivanja u skladu sa Okvirnim sporazumom broj : 78-..... Obzirom da tužena nije potpisala i vratila dostavljene primjerke ugovora, tužena je, dana 20.06.2022. godine, uputilo tužitelju novi dopis-urgenciju. Međutim, tužitelj nije postupio u skladu sa naprijed navedenim dopisom i urgencijom, iako je jasno naznačeno da se nepotpisivanjem i ne vraćanjem ugovora, a prema odredbi člana 7. stav 2. tačka e)

Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine, ima smatrati da je tužitelj odustao od Okvirnog sporazuma, i da se ima smatrati da je isti raskinut. Ujedno je tužitelj upozoren i na mogućnost naplate bankarske garancije u slučaju raskida predmetnog Okvirnog sporazuma (član 5. Okvirnog sporazuma. Slijedom prethodno pomenutog dopisa i urgencije, tužitelj je dostavio dopis od 22.06.2022. godine u kojem je jasno naveo da nije u mogućnosti prihvatiti ponudu zaključivanja pojedinačnog ugovora, čime su se stekli uslovi za naplatu bankarske garancije. Sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje, pozivom na odredbe članova 133. stav 1. član 124. i član 637. Zakona o obligacionim odnosima, te je pogrešno primijenio materijalno pravo, zanemarujući pozitivne propise koji regulišu oblast javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, te odredbe člana 6. 3. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda te tačku 5.14 "Tenderske dokumentacije." Smatra da je odredba člana 637. Zakona o obligacionim odnosima derogirana primjenom navedenih odredaba ZJN BiH, a čak i u slučaju raskida ugovora. Tužena predlaže da se uvaži žalba, ukine prvostepenu presuda i uputi predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje, odnosno, ukine prvostepenu presudu ili preinači prvostepenu presudu i u skladu sa novom odlukom preinači odluku o troškovima postupka.

U odgovoru na žalbu, tužitelj je osporio žalbene navode u cjelosti kao neosnovane te je predložio da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presud jer nije postojao osnov za aktiviranje i naplatu garancije Addiko Bank. Tužitelj kao izvođač radova izvršio je sve pojedinačne ugovore koji su zaključeni sa tuženim na osnovu Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine i da je za iste pojedinačne ugovore od strane tuženog dobio Potvrde o uredno realizovanim pojedinačnim ugovorima sa aspekta tehničkog kvaliteta i ispravnosti funkcionisanja postrojenja nakon završetka radova za konkretna postrojenja prema specifikaciji radova. Tuženi je kao osnov za protest po garanciji uz svoj zahtjev za plaćanje po garanciji, priložio kopiju Okvirnog sporazuma 78-.... od 23.04.2021. godine, a ne pojedinačan ugovor a protest garancije se može tražiti samo za neizvršavanje pojedinačnog ugovora koji je zaključen na osnovu pomenutog Okvirnog sporazuma. Dopisom od 05.07.2022. godine, tuženi je obavijestio tužitelja da jednostrano raskida Okvirni sporazum od 23.04.2021. godine a dejstvo izjave o jednostranom raskidanju ugovora nastupa od momenta kad je drugoj strani izjava saopštena i od ovog momenta nema više ugovora između ogovarača, pa nema ni obaveze na ispunjenje neke činidbe, a niti prava na zahtijevanje te činidbe. Tuženi je raskinuo Okvirni sporazum a da nije došlo do započinjanja poslova po pojedinačnim ugovorima niti je došlo do povrede ugovornih obaveza ranije okončanih pojedinačnih ugovora a bankarska garancija za uredno izvršenje ugovora broj: MD2.... od 29.04.2021. godine na iznos 449.947, 38 KM izdata od strane Addiko Bank d.d. Sarajevo služila je kao sredstvo obezbjeđenja plaćanja za dobro izvršenje posla, odnosno za kvalitet na izvršene usluge za tehničku ispravnost i funkcionalnost postrojenja garancija je ugovorena samo po osnovu pojedinačno zaključenih ugovora na osnovu Okvirnog sporazuma br. 78-.... od 23.04.2021. godine. U situaciji kada je raskid ugovora prije zaključenja pojedinačnih ugovora na osnovu okvirnog sporazuma, odnosno prije početka izvođenja ugovorenih radova po pojedinačnim ugovorima to se ne može se govoriti o povredi ugovorne obaveze odnosno Okvirnog sporazuma br. 78-.... od 23.04.2021. godine. Kada je u pitanju Zakon o javnim nabavkama BiH i njegov odnos naspram Zakona o obligacionim odnosima, tužitelj se poziva na odredbe člana 118. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Nakon što je pobijana presuda od strane ovog suda ispitana, u smislu odredaba člana 221. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 53/03, 73/05 i 19/06, u daljem tekstu skraćeno; ZPP-a), ocjenom žalbenih navoda odlučeno je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalba je neosnovana.

Prvostepeni sud je u postupku koji je prethodio donošenju odluke o odbijanju tužbenog zahtjeva utvrdio;

- da je tuženi u februaru mjesecu 2021.godine, objavio Tender čiji je predmet nabavke bilo održavanje postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja u TE "TUZLA" po procijenjenoj vrijednosti od 4.499.500,00 KM bez PDV-a;

-da je odredbama tačke 5.14 Tendera propisano, da se cijena koju navede ponuđač neće mijenjati u toku izvršenja ugovora i ne podliježe bilo kakvim promjenama;

-da je tačkom 9.2 Tendera određeno da su ponuđači obavezni da dostave garanciju za izvršene usluge, dok je tačkom 9.3 određeno da će Ugovorni organ tražiti garanciju za uredno izvršenje Okvirnog sporazuma u iznosu od 10% od vrijednosti Okvirnog sporazuma a tačkom 9.4 je određeno da će bankarska garncija biti u obliku bezuslovne bankarske garancije a tačkom 9.5 stav 3. da će Garancija za uredno izvršenje Okvirnog sporazuma biti plativa Ugovornom organu kao kompenzacija za bilo kakav gubitak uzrokovan greškom Izvršioca u svrhu izvršenja njegovih obaveza prema Okvirnom sporazumu;

-da je tužitelj kao lider konzorcija dostavio ponudu broj: 27-.... od 22.02.2021. godine, na tender tuženog u iznosu od 4.499,473,78 KM bez PDV-a;

- da su parnične stranke zaključile Okvirni sporazum broj: 78-.... od 23.04.2021. godine, i to tuženi kao naručilac i Konzorcij "Tehnopetrol" d.o.o. T. & TEMM TUZLA" d.o.o. Živinice, odnosno lider Konzorcija "Tehnopetrol" kao izvršilac kojim se utvrđuju uslovi pod kojim se zaključuju ugovori o nabavci usluge održavanja postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja u TE "T.", T. za potrebe podružnice Termoelektrana "T.", T. i Tenderskoj dokumentaciji, broj: 20... i Ponudi broj: 27-... od 22.02.2021. godine, koji čine sastavni dio Okvirnog sporazuma;

-da je tužitelj obavijestio tuženog da je zaprimio 6. (šest) primjeraka Ugovora br.78-.... sa prijedlogom za potpisivanje, a koji se odnosi na održavanje postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja u blokovima 3., 4., 5. i 6. TE Tuzla, i da nije u mogućnosti prihvatiti ponudu obzirom da tužitelj nije ni na koji način učestvovao u sačinjavanju Ugovora, kao i da bi aklučenje Ugovora i njegova realizacija išla na štetu tužitelja zbog drastičnih promjena cijena na tržištu, odnosno povećanje cijena materijala i cijena pružanja usluga;

-da je za uredno izvršenje ugovora MD2.... od 29.04.2021. godine, izdata Garancija Addiko Banke na iznos od 449.947,38 KM kojim se Banka obavezala da će društvu JP "ELEKTROPRIVREDA BiH" d.d. S., podružnica Termoelektrana "T." neopozivo i bezuslovno platiti na naznačeni bankovni račun bilo koju sumu koju zahtijeva s tim što ukupni iznos ne može preći 449.948,38 KM u roku od tri (3) radna dana po primitku pisanog zahtjeva, a koji sadrži izjavu da dobavljač ne ispunjava svoje obaveze iz Ugovora ili ih neuredno ispunjava;

-da je u garanciji navedeno da stupa na snagu danom izdavanja i da odgovornost prema navedenoj garanciji ističe dana 23.05.2024. godine, poslije čega po automatizmu postaje nevažeća;

-da je za vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma br. 78-.... od 23.04.2021. godine došlo do proglašenja pandemije Corona virusa, što se direktno odrazilo na poslovanje privrednih subjekata jer je navedeni događaj doveo i do promjene cijena materijala koje je tužitelj koristio za izvršavanje svojih ugovornih obaveza prema tuženom, što je rezultiralo obraćanjem tužitelja prema tuženom radi korekcije ugovorenih cijena putem aneksa ugovora ili zaključenjem novog Okvirnog sporazuma sa korigovanim cijenama.

Iako je odredbama člana 2. svih zaključenih i realizovanih pojedinačnih ugovora, određeno da su cijene usluga koje su predmet ugovora i koje su date u ponudi iste i da se neće mijenjati u toku primjene ugovora i da ne podliježu bilo kakvim promjenama, a da su po Okvirnom Sporazumu, parnične stranke zaključile ukupno 22. pojedinačna ugovora od kojih je 15. u cjelosti izvršeno, dok je prema izdatim potvrdama o realizaciji djelimično izvršeno 7. pojedinačnih ugovora koji su sačinjeni na osnovu Okvirnog sporazuma br. 78-.... od 23.04.2021. godine, ponuđeni pojedinačni ugovori, zbog promijenjenih okolnosti nisu ni zaključeni.

Sud je smatrao da odredba iz člana 637. stav 1 ZOO-a daje ovlaštenje izvođaču da može, i pored odredbi iz člana 2. pojedinačnih ugovora, zahtijevati izmjenu cijene radova zbog povećanja cijene materijala više od 10%. Tužitelj je zbog nastupanja promijenjenih okolnosti na tržištu koje su rezultirale poskupljenjem cijena materijala koji je koristio prilikom izvođenja radova za tuženog, iskoristio svoje pravo da od tuženog zahtijeva promjenu ugovorenih cijena, a da tuženi nije pristao na to, što je dovelo do raskida Okvirnog sporazuma i aktiviranja garancije. Banka (ADDIKO BANK DD) je garantovala tuženom da će tužitelj obaviti određeni posao, a ako ga ne obavi, da će banka korisniku-tuženom isplatiti garancijom utvrđenu svotu novca u iznosu od 449.947,38 KM kao naknadu štete. Kako tužitelj u toku trajanja ugovora (Okvirnog sporazuma), nije poduzeo niti jednu radnju koja bi opravdala aktiviranje garancije, sud je smatrao da je tuženi bez validnog pravnog osnova aktivirao bankarsku garanciju i naplatio iznos od 449.947,38 KM. Osnovom člana 210 ZOO-a usvojen je tužbeni zahtjev kao osnovan. Odluku o zateznim kamatama sud je donio na osnovu odredbi člana 277. stav 1. ZOO-a. Odluku o troškovima tužitelja sud je donio na osnovu člana 386. stav 1., u vezi sa čl. 383. ZPP-a tako da su tužitelju dosuđeni troškovi u ukupnom iznosu od 24.264,65 KM.

Suprotno navodima žalbe, presuda prvostepenog suda je pravilna i na zakonu zasnovana, a iz razloga datih u prvostepenoj presudi koje ovaj sud prihvata pravilnim.

Cijeneći navedena činjenična utvrđenja, koja među strankama nisu ni sporna proizilazi;

-da su tužitelj i tuženi dana, 23.04.2021. godine, zaključili Okvirni Sporazum broj: 78-.... o održavanju postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja u TE „T.“ T.;

-da je vrijednost Okvirnog sporazuma bez poreza na dodatnu vrijednost iznosi 4.499.473,78 KM;

-da su Okvirnim sporazumom utvrđeni uslovi pod kojim se zaključuju ugovori o nabavci usluge održavanja postrojenja za pripremu i sagorijevanje uglja u TE „T.“, T., za potrebe podružnice Termoelektrana „T.“, T. i Tenderskoj dokumentaciji, broj: 20... i Ponudi broj: 27-.... od 22.02.2021. godine, koji su u prilogu i čine sastavni dio ovog Okvirnog sporazuma;

-da je članom 3. Okvirnog sporazuma br. 78-...., između ostalog, ugovoreno da obaveza nastaje zaključivanjem ugovora o javnoj nabavci na osnovu ovog Okvirnog sporazuma a

da je ugovoreno da će pojedinačnim ugovorom o javnoj nabavci definisati usluge i količine koji se nabavljaju;

-da je izvršilac je obavezan dostaviti naručiocu garanciju za kvalitet za izvršene usluge po pojedinačnom Ugovoru;

-da je članom 5. istog Okvirnog sporazuma, između ostalog, ugovoreno da je izvršilac obavezan dostaviti naručiocu bankovnu garanciju za uredno izvršenje Okvirnog sporazuma u roku od 10. (deset) dana od dana stupanja na snagu Okvirnog sporazuma. Iznos garancije će biti plativ naručiocu ako izvršilac ne uspije da izvrši svoje obaveze po pojedinačnim Ugovorima zaključenim po ovom Okvirnom sporazumu ili neuredno izvrši iste;

-da se realizacija izvršenja Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine i na osnovu njega zaključenih pojedinačnih ugovora odvijala nesmetano, sve do trenutka pojave pandemije korona virusa (Covid 19), te da je kao posljedica pandemije došlo do poremećaja u lancima snabdijevanja na tržištu kao i do enormnog povećanja cijena materijala;

-da je zaključenje pojedinačnih ugovori bilo u skladu sa cijenama a prema odredbama Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine, a nakon Pandemije Covida 19. tužitelj nije mogao prihvatiti zaključenje pojedinačnih ugovora po cijeni iz Okvirnog ugovora;

-da je zbog toga, tužitelj zaprimio dopis tuženog od 05.07.2022. godine koji sadrži obavještenje o raskidu Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine;

-da je tuženi dana 18.08.2022. godine naplatio iznos po garanciji.

Članom 7. stav 2 tačka c i e) i 3. Okvirnog sporazuma 78-...., ugovoreno je da Okvirni sporazum može biti raskinut ako poslije zaključenja Okvirnog sporazuma nastupe okolnosti koje otežavaju ispunjenje obaveza jedne od sporazumnih strana te ako ponuđač ne potpiše pojedinačan ugovor. Pravo na raskid Okvirnog Sporazuma zadržavaju obje sporazumne strane u slučaju da jedna od sporazumnih strana ne ispunjava ugovorne obaveze.

Nije sporno, da je Okvirni sporazum raskinut 05.07.2022. godine (pismeno tuženog), a da je nakon raskida ugovora tuženi aktivirao bankarsku garanciju i naplatio od tužitelja iznos od 449.947,38 KM.

Odredbom člana 1083. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima (Službene list RBiH, broj 2/92, 13/93 i 13/94 i Službene novine F BiH, broj 29/03 i 42/11 - dalje ZOO) je propisano da se bankarskom garancijom banka obavezuje prema primaocu garancije (korisniku) da će mu za slučaj da mu treće lice ne ispuni obavezu o dospelosti izmiriti obavezu ako ne budu ispunjeni uvjeti navedeni u garanciji, dok je stavom 2. propisano da garancija mora biti izdata u pismenoj formi.

U pravnoj situaciji kakva je konkretna, nije došlo do započinjanja poslova po pojedinačnim ugovorima jer ugovori nisu ni zaključeni, niti iz podataka spisa proizilazi da je došlo do povrede ugovornih obaveza ranije okončanih pojedinačnih ugovora sa tehničkog aspekta kvaliteta postrojenja (ispravnog funkcionisanja postrojenja) o čemu su date potvrde o uredno realizovanim pojedinačnim ugovorima jer se protest garancije može tražiti samo za neizvršavanje pojedinačnog ugovora koji je zaključen na osnovu pomenutog Okvirnog sporazuma. Konkretna bankarska garancija izdata je za uredno izvršenje ugovora broj: MD2... od 29.04.2021. godine na iznos 449.947,38 KM i služila je kao sredstvo

obezbjeđenja plaćanja za dobro izvršenje posla, odnosno za kvalitet na izvršene usluge za tehničku ispravnost i funkcionalnost postrojenja koje usluge je tužitelj ispunio.

U takvoj situaciji isplatom iznosa po bankarskoj garanciji tužbeni zahtjev nalazi svoje materijalno pravno utemeljenje u odredbama člana 210. stav 1. ZOO. Navedenom odredbom je propisano da ako je društveno sredstvo kojim upravljaju radnici, odnosno drugi radni ljudi u određenom društvenom pravnom licu, na bilo koji način prešlo u društvena sredstva kojim upravljaju radnici, odnosno drugi radni ljudi u drugom društvenom pravnom licu, ili u imovinu nekog lica, a taj prelaz nema osnova u nekom samoupravnom sporazumu ili u nekom drugom pravnom poslu ili u zakonu, sticalac je dužan da ga vrati i ako je to moguće, a inače je dužan da naknadi vrijednost postignute koristi.

Iz dokaza koje je pravilno cijenio i prvostepeni sud se ne može se govoriti o povredi ugovorne obaveze odnosno Okvirnog sporazuma br. 78-.... od 23.04.2021.godine te ne stoje osnovanim navodi žalbe, da postoji odgovornost tužitelja za sedam (7) djelimično izvršenih pojedinačnih ugovora koji su sačinjeni na osnovu Okvirnog sporazuma broj: 78-.... od 23.04.2021. godine. Da su radovi po pojedinačnim ugovorima izvedeni u skladu sa ponudom potvrđeno je iskazom zastupnika tužitelja, M. N., da tužitelj od momenta angažmana od 2015 ili 2016. godine za rad na postrojenjima, nije imao niti jednu pismenu reklamaciju na izvedene radove, niti su postojale primjedbe na rad tužitelja, nego su u nekoliko navrata imali usmene pohvale na kvalitetno održavanje postrojenja.

Cijeneći, da je Okvirni sporazum br. 78-.... od 23.04.2021. godine, raskinut a da nije došlo do započinjanja poslova po pojedinačnim ugovorima niti je došlo do povrede ugovornih obaveza po ranije okončanim pojedinačnim ugovorima, to shodno dejstvu izjave o jednostranom raskidu ugovora, ugovor je prestao a time su prestale obaveze na ispunjenje činidbe i prava na zahtijevanje te činidbe (član 132. ZOO).

Imajući u vidu pravnu prirodu bankarske garancije, koja je trebala da posluži kao sredstvo obezbjeđenja „za dobro izvršenje posla" to je prvostepeni sud pravilno zaključio, da je tuženi bez valjanog pravnog osnova aktivirao bankarsku garanciju i po istoj se naplatio u iznosu od 449.947,38 KM, i naplatom iznosa na strani tuženog došlo je do neosnovanog obogaćenja.

Kako je tužitelj je u ovom postupku dokazao, da je neosnovano obogaćenje tuženog imalo za posljedicu umanjeње imovine tužitelja to tužitelj ima pravo da zahtijeva vraćanje iznosa od tuženog za koji mu je njegova imovina umanjeња.

Kada je u pitanju Zakon o javnim nabavkama BIH i njegov odnos naspram Zakona o obligacionim odnosima, odredba člana 118. Zakona o javnim nabavkama BIH propisuje odnos prema ostalim propisima da se na odgovornost ugovornih strana za ispunjavanje obaveza iz ugovora o javnoj nabavci, primjenjuju se odgovarajuće odredbe Zakona o obligacionim odnosima.

Stoga su neosnovani žalbeni navodi tuženog, da u konkretnom slučaju postoji pogrešna primjena materijalnog prava.

Ostale žalbene navode ovaj sud je cijenio, ali ih neće posebno obrazlagati, jer ne utiču na drugačiju odluku suda u ovoj pravnoj stvari, a u smislu člana 231.ZPP-a.

Kako razlozi žalbe nisu osnovani, a nema ni razloga na koje pazi ovaj sud, žalba se odbija a presuda prvostepenog suda se potvrđuje na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Primjenom odredbe iz člana 387. stav 1. ZPP-a zahtjev za naknadu troškova na ime sastava odgovora na žalbu je odbijen, jer po ocjeni suda ovi troškovi nisu bili neophodni radi vođenja parnice.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S u d i j a
Amela Selimović-Fazlagić